

Forsl. til Bygningslov for Kjøbenhavn.

Bygningens Beliggenhed ud til aabne Pladser eller brede Gader ikke lægger Hindringer i veien. Mod den i Slutningen af § 15 indeholdte af Borgerrepræsentationen vedtagne Bemyndigelse for Bygningskommissionen til at indrømme en Tillægshøjde af $\frac{1}{2}$ Alen har isørigt saavel Bygningskommissionen som Magistraten udtalt sig. Ministeriet har dog, i Betragtning af, at der kun er Spørgsmaal om en Bemyndigelse, som det staaer Bygningskommissionen frit for ikke at benytte, hvor den ikke finder tilstrækkelig Grund dertil, fundet det uden Betænelighed at medtage Forslaget.

At det i Forslagets § 16 henlægges til Bygningskommissionens Afjærelse at bestemme, om det kan tilstedes at opføre Trappehuse over den fastsatte Bygningshøjde, er kun en Løttelse i Forretningsgangen, da saadan Tillæbelse nu altid meddeles af Ministeriet, naar Bygningskommissionen anbefaler det.

Forslagets § 17 afbiller sig deri fra Loven af 1871 § 24, at der i andet Punktum er givet en hidtil manglende Regel for Bygningshøjdens Bestemmelse i Tilfælde, hvor Byggegrunden ikke overalt ligger i samme Niveau; derhos er det, overensstemmende med et i Borgerrepræsentationsbet vedtagne Forslag opstillet som Regel, at Bygningshøjden ved Hjørnebygninger, der have lige lang Facade til 2 eller flere Gader, skal fastsættes i Forhold til Gjennemsnittet af disse Gaders Brede, medens Loven af 1871, som Revisionskommissionen forsaavidt havde anbefalet at følge, tillod Cieren at fordrø den bedste Gade lagt til Grund ved Hjørnefastfættelsen.

Paragraferne 18, 19, 20 og 21 stemme ganske med de tilsvarende Paragrafer i Loven af 1871, nemlig §§ 25, 26, 27 og 29.

Til §§ 22—23.

Som ovenfor bemærket er § 2 i Loven af 15de Mai 1875 et foreløbigt Resultat af den indlede Revision af Bygningsloven af 1871. Forslagets § 22 stemmer derfor ogsaa med nysnævnte Paragraf. Der er dog foreslaaet 2 mindre Ændringer. Ifølge den første af disse er Bestemmelsen i Litra b om en Minimumsbredde af 4 Alen for de her omhandlede Dele af det ubebyggede Areal udtrykkelig indskrænket til at angaa det Minimum af ubebygget Areal, som Paragrafens Litra a foreskriver. Dette har formentlig ogsaa været den tilfattede Mening med Loven af 1875 § 2 Litra b, der dog ikke er blevet udtrykt; i hvert Fald synes det klart, at det ikke er rigtigt at træffe en Bestemmelse, der begrænses Bredden af den Del af Areal, som Cieren i Medfør af Paragrafens Litra a har Ret til at bebygge, da det kun vil have til Følge, at Cieren kan blive nødsaget til at forsyne et saadant snevert Areal med en Overbygning, som han ellers vilde have undladt, hvilket selvfølgelig i sanitær Henseende er

uhensigtsmæssigere end om det smalle Areal forbliver ubebygget. Dernæst er der i Litra e, 1ste Stykke, tilstaaet Bygningskommissionen Ret til at indrømme Afvigelser ogsaa med Hensyn til den i Litra b omhandlede Minimumsbredde for indbyggende Hjørner, der staa i Forbindelse med et større ubebygget Areal. Til denne Indrømmelse viser der sig ved talrige Byggeforetager der Trængsel, og denne har hidtil kun kunnet imødekomes ved Dispensationer fra Ministeriet. Da Ministeriet ved Meddelelsen af disse ikke i noget Tilfælde har fraveget Bygningskommissionens Indstilling, synes det at være en naturlig Løttelse for Forretningsgangen, at Tilladelsens Meddelelse henlægges til Bygningskommissionen.

§ Forslagets § 23 er der overensstemmende med et oprindeligt af Revisionskommissionen stillet, og senere af alle paagjældende Myndigheder tiltraadt Forslag indrømmet de Byggende en Ret til at indrette visse Kjældere i det Areal, som efter § 22 skal være ubebygget. En saadan Ret har undtagelsesvis været tilstaaet ad Dispensationens Vej og synes, naar den begrundes paa den i Paragrafen antydede Maade, ikke at kunne frembyde nogen Betænelighed i sanitær Henseende, medens den i mange Tilfælde i høi Grad vil forøge Byggegrundens Brugbarhed for de Byggende. Borgerrepræsentationen har isørigt foreslaaet, at Indrømmelsen skulde strække sig til Kjældere af den i Paragrafen isørigt angivne Bestaffenhed, selv om Overdækningen naaede indtil 1 Alen over Gaardens Overflade, men dette Forslag har saavel Bygningskommissionen som Magistraten paa det Bestemteste fraaabet, og denne Indsigelse har Ministeriet troet at maatte give Medhold, da det neppe kan nægtes, at denne Indrømmelse frembyder væsentlige Betæneligheder saavel med Hensyn til den lette Afgang for Slutningsrødstuber i Udbrændstiltfælde som med Hensyn til den Formindskelse af Luftarealet, der derved fremkommer.

Til §§ 24—26.

Medens Forslagets §§ 24 og 26 ganske stemme med de tilsvarende §§ 16 og 17 i Loven af 1871, er § 25 derimod en ny Bestemmelse. Til en saadan Forskift, der nærmere bestemmer det i mange af Lovens Bestemmelser indgribende Begreb af Beboelse, har der længe vist sig Trængsel, om end i Virkeligheden den administrative Praxis i den senere Tid har sænket sig netop i den Retning, som Paragrafen angiver. Ved Bygningslovens Anvendelse er det den Maade, paa hvilken Bygningen indrettes, hvorpaa det kommer an, og forsaavidt som der er Spørgsmaal om, hvorvidt en Bygning indrettes til Beboelse, er det, da Spørgsmaalet herom allerede gjør sin Indflydelse gjældende ved Bygningstegningernes Prøvelse, ugjortligt at tage Hensyn til den faktiske eventuelle Benyttelse af Lokalet, hvorimod Reglen maa knyttes til bestemt